

Keywords: *individual-oriented learning, self-education, self-improvement, professional art education, individual program of self-education, motivational component, performing component.*

УДК 37

ЄВЧУК А.С.,
магістрантка 011 Освітні, педагогічні науки
(Педагогічне дорадництво),
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

РОЛЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У МЕТОДИЧНУ РОБОТУ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Постановка проблеми. Кардинальні зміни у всіх сферах життя людини, науковий прогрес та культурний розвиток вимагають модернізації системи освіти задля вирішення нових, сучасних проблем, котрі виникатимуть на шляху здобуття знань. Саме тому, одним із головних завдань, що забезпечить оновлення змісту і якості освітньої сфери є використання інноваційних методів, впровадження сучасних інноваційних технологій та ідей у практику, забезпечення інноваційної діяльності у закладах освіти. Проте, у впровадженні інновацій існує низка проблем.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інноваційну діяльність та інноваційні технології досліджували О. Пехота, О. Пометун, І. Первін, К. Дяченко. Готовність педагогів до здійснення інноваційної діяльності є ключовим у дослідженнях І. Дичківської, Н. Клокар, М. Севастюка.

Мета статті - з'ясувати роль та особливості впровадження інновацій у методичній роботі закладів освіти та виявити проблеми їх реалізації

Виклад основного матеріалу. Сьогодні показує, що досвід минулих років не відповідає потребам як сучасної людини, так і суспільства в цілому. Для того, щоб освітня галузь ефективно розвивалася, необхідні нові ідеї, нові технології навчання і виховання та безумовно використання інновацій.

Поняттям "інновація" позначають нововведення, новизну, зміну, введення чогось нового. Стосовно педагогічного процесу інновація означає введення нового в цілі, зміст, форми і методи навчання та виховання; в організацію спільної діяльності вчителя і учня. Інновації самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового педагогічного досвіду окремих учителів і цілих колективів.

Інновація є продуктом творчого пошуку, результатом остаточної розробки нової ідеї. Процес можна назвати інноваційним у тому випадку, коли йдеться про опанування, поширення інновації в педагогічній практиці. Таким чином, педагогічна інновація – це не лише ідея, а й певне її оформлення та впровадження в діяльність.

У роботі педагога інновація, потребує врахування, перш за все, людського чинника, зокрема подолання соціально-психологічних бар'єрів. Подоланню їх сприяють: врахування ціннісних орієнтацій; потреби й можливості; створення соціально-педагогічних умов для розвитку інноваційних здібностей, формування готовності до сприйняття нових ідей та участі в інноваційних заходах. Проте, інновації сприятимуть формуванню умінь та компетентностей, тільки у тому випадку, коли усі складові методичної роботи будуть добре проаналізовані, перспективно змодельовані, діяльність методичної роботи буде результативною та сприятиме підвищенню професійності педагогів і тому підвищуватиме якість освітнього процесу.

Інноваційна діяльність - процес, який розвивається за певними етапами і дозволяє перейти на більш якісний ступінь розвитку при створенні, розробці, освоєнні, використанні і поширенні нововведень (нові методи, методики, технології, програми). Загальною метою інноваційної діяльності є підвищення ефективності процесу навчання і отримання більш якісних результатів.

Ефективність впровадження інновацій визначається знаннями, професійною майстерністю, загальною культурою педагога та його творчим потенціалом. Професійна діяльність працівників освіти багатогранна і вимагає певних знань, умінь, компетентностей і якостей, а також володіння професійно значущими установками, особистісними якостями та теоретичними знаннями. У зв'язку із цим особливою актуальністю набуває проблема підвищення кваліфікації та професійної компетентності вчителів, розвиток та підвищення творчого потенціалу педагогічного колективу загалом, досягнення оптимальних результатів в навчанні, розвитку і вихованні здобувачів освіти.

Одним із найважливіших засобів підвищення педагогічної майстерності є методична робота. Роль методичної роботи закладу зростає в сучасних умовах у зв'язку з необхідністю раціонально і оперативно використовувати нові методи, прийоми і форми навчання та виховання.

В закладах освіти методична робота розглядається, як цілісна система взаємопов'язаних дій і заходів, націлених на всебічне підвищення кваліфікації і професійної майстерності педагога, на розвиток і підвищення творчого потенціалу всього педагогічного колективу, в кінцевому рахунку на покращення освітнього процесу, досягнення оптимального рівня знань у здобувачів освіти.

Методична робота повинна стати інноваційною шляхом впровадження сучасних технологій навчання, управління закладом, симулювання підвищення рівня кадрового забезпечення, їх професійної майстерності, зокрема шляхом застосування дієвих інноваційних методів, форм та прийомів, інструментів для ефективного їх використання.

Інновація в методичній інтерпретації – це нововведення у методичній роботі, що підвищує ефективність і результативність роботи педагогічних кадрів. В організації методичної взаємодії з педагогами важливо забезпечувати інноваційність та створювати відповідні умови для постійної реалізації освітніх інноваційних і методичних послуг, підготовки ефективних кадрів відповідно до вимог сучасного суспільства. Але все це вимагає апробації, яка повинна або довести доцільність і прогресивність висунутої ідеї, або спростувати її. Адже інноваційна діяльність - не мода, її не можна впроваджувати без належного наукового обґрунтування.

Використання інноваційних технологій виводить організацію методичної роботи закладу на новий, більш ефективний рівень, що відповідно позитивно впливає на освітній процес і сприяє постійному творчому зростанню вчителя.

Педагогічна та методична творчість можлива лише за підтримки позитивних ініціатив педагогів, налагодженій системі збору інформації, пов'язаної з інноваційними розробками в системі освіти. Рух до нового, наприклад, до мережевого спілкування, дистанційного навчання, робота за інноваційними програмами, бажання змінити підходи у роботі, що виникли в процесі колективного мислення і колективної дії і, як результат, перехід до усучасненої методичної роботи в закладі освіти.

Часто в практиці роботи вчителю важко обрати напрям методичної роботи, не маючи можливості стежити за розвитком педагогічної науки. Освоївши традиційні методики навчання, вони перестають впроваджувати нові, не використовують інновацій. І в такому випадку їх робота стає неефективною. Окремі форми методичної роботи використовуються в підвищенні рівня готовності вчителів до різних видів діяльності. Саме тому методична робота в закладах освіти повинна функціонувати та розвиватися як цілісна система з єдиною методичною темою, яка відображає реальну потребу педагогів в безперервному підвищенні професійної компетентності.

Також, практика роботи показує, що при впровадженні інновацій у закладах освіти часто бувають певні труднощі. До основних з них можна віднести недостатню матеріальну базу, відсутність зацікавленості та мотивації колективу і керівника, недостатній рівень підготовленості директора для здійснення інноваційної діяльності в школі, низький рівень загальноосвітньої і кваліфікаційної підготовки педагогічного колективу, відсутність наукових і методичних розробок по даній проблемі. Відсутність матеріальної зацікавленості педагогів і директора, що безсумнівно, сповільняє впровадження інновацій в освітній процес закладу, але в той же час керівництво може не в повній мірі враховувати внутрішню мотивацію своїх підлеглих.

Для формування мотиваційної сфери педагога, з метою активізації його професійної діяльності, адміністрація та методична служба закладу може використовувати метод побудови «дерева цілей». Способи його побудови залежать від характеру цілі, обраного методологічного підходу, а також від того, хто розробляє «дерево цілей». Головне визначити головну мету, виявити перешкоджаючі чинники, систематизувати їх, розробити програму реалізації і відповідно до поставлених цілей визначити особистісні мотиви кожного педагога. Стимулювання педагогів – це один з основних способів мотивації до інноваційної діяльності, професійному розвитку кожного педагога і школи в цілому. Стимулювання передбачає створення умов, при яких в результаті активної трудової діяльності працівник буде працювати більш ефективно і більш продуктивно.

Потужним органом управління методичною роботою та впровадженням інновацій у закладі є адміністрація школи. Керівництво може спрямувати роботу для вирішення актуальних проблем як закладу, так і системи освіти в цілому. Необхідно створити умови, в яких педагоги будуть займатися самоосвітою, саморозвитком, а значить і працювати в інноваційному режимі. Проте, роботу потрібно проводити цілеспрямовано, координувати дії працівників та методичної служби в цілому, задля розвитку та оновлення системи освіти.

Висновки. Інноваційна діяльність буде продуктивною лише у тому випадку, коли учасники освітнього процесу повністю відмовляться від відомих штампів, стереотипів у навчанні, вихованні й розвитку особистості, діючих нормативів. Інноваційний потенціал закладу та його методичної служби залежить від кількості педагогів, які з яскраво вираженим новаторським духом охоче сприймають нове

як позитивне. В такому випадку педагоги можуть самі створювати і розробляти освітні інновації та вирішувати нестандартні завдання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бачинська Є. Сучасні підходи до організації методичної роботи з педагогічними кадрами / Є. Бачинська // Підручник для директора. – 2003. – №7-8. – С. 3-24.
2. Гладка Н.М. Інноваційні форми науково-методичної роботи із педагогічними працівниками / Н. Гладка // Черкаси: Видавництво Черкаського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників, 2011 – с.88
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / І. М. Дичковська. – К.: Академвидав, 2004
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : посібник / І. М. Дичківська. – 2-ге вид., допов. – К. : Академвидав, 2012. – 352 с.
5. Павлютенков Є. М. Організація методичної роботи / Є.М.Павлютенков, В. В. Крижко. – Х. : Основа, 2006. – 80 с.

Євчук Анна Сергіївна. Роль та особливості впровадження інновацій у методичну роботу закладу освіти

Статтю присвячено проблемі впровадження інновацій у методичну роботу закладів освіти. Уточнено поняття «інновація», описано інноваційну діяльність у методичній роботі, зокрема інноваційну педагогічну діяльність, її роль та інновації в педагогічній інтерпретації. Вказано на ефективність впровадження інновацій. Описано головні проблеми та труднощі при впровадженні інноваційних технологій у методичну роботу освітнього закладу.

Ключові слова: інновація, інновації в освіті, інноваційна діяльність, інноваційні технології, методична робота.

Yevchuk A.S. The role and specific features of innovation in the methodical work of the educational institution

The article is devoted to the introduction of innovations in the methodical work of educational institutions. The concept of "innovation" is specified, innovative activity in methodical work is described, in particular innovative pedagogical activity, it's role and innovations in pedagogical interpretation. The efficiency of innovation implementation is indicated. The main problems and difficulties in the introduction of innovative technologies in the methodical work of the educational institution are described.

Key words: innovation, innovations in education, innovative activity, innovative technologies, methodical work.

УДК 378[008(477)+101.1]

ЗАДОЯ С.Ю.,

аспірантка,

Університет Григорія Сковороди в Переяславі,

м. Переяслав, Україна

ДОМІНАНТНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ПЕДАГОГА-МУЗИКАНТА ДО РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ БАНДУРНОГО МУЗИКУВАННЯ

Постановка проблеми. У сучасних умовах реформування галузі освіти і культури, відродження і розвитку національної музичної культури зростає роль і значення музичного виховання як засобу формування духовно-морального світу особистості, яке акумулює в собі різноманітні аспекти пробудження національної та громадянської свідомості, творчих сил і здібностей, розвитку творчого потенціалу людини. У державних документах (Закон про вищу освіту, Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 р.) визначено основні шляхи ефективної підготовки майбутніх фахівців в умовах модернізації освітнього процесу у відповідності до загальноєвропейського культурноосвітнього контексту. Отже, «розвиток вищої педагогічної освіти невід'ємно пов'язаний із модернізацією фахової підготовки учителів шляхом реалізації стратегії випереджального розвитку, що забезпечує цілісне й системне оновлення навчально-виховного процесу» [2].

З огляду на те, що в системі української музичної культури важливе місце посідає бандурне мистецтво, наразі загострюється проблема підготовки майбутнього педагога-музиканта до розвитку творчого потенціалу учнів у процесі бандурного музикування. Серед засобів, які сприяють успішному вирішенню означеної проблеми, значний інтерес становить ансамблеве бандурно-інструментальне